

Dr. LUTTER BÉLA EMLÉKEZETÉRE

1908 – 1967

Váratlan, hirtelen halála, melyet 1967. február 3-án egy közúti baleset okozott Debrecenben, mélyen megrendített mindnyájunkat, akik barátai és munkatársai voltunk. A gyászos hír fájdalommal családját után legjobban bennünket sújtott, akiket a régi barátság és hivatásbeli szoros együttműködésünk köteleke fűzött egyéniségéhez. A végbúcsúztatóján megjelent nagyszámú gyászoló közönség előtt, hozzátartozói sorában özvegye és két felnőtt gyermeke állott ravatalánál.

1908. március 26-án született Budapesten. Középiskolai tanulmányait a budapesti II. ker. főgimnáziumban végezte. 1926-tól, 1930-ig a Toulous-i (Franciaország) egyetem vegyész mérnöki karának hallgatója volt, ahol vegyész mérnöki oklevelét szerezte meg. A tanárai közül, a szerves kémiából ismert nagynevű Sabatier-t említhetjük meg. Francia oklevelét a budapesti József Műegyetem 1934-ben honosította. 1930-tól magánalkalmazottként a Péti Ammónia RT-nál; az Óbudai Goldberger Textilműveknél; majd az OMTK budapesti laboratóriumában dolgozott. 1934-ben lépett állami szolgálatba az Országos Gabona- és Lisztkísérleti Állomáson, Budapesten. Innen a Békéscsabai Vegyikísérleti Állomásra ment át, mely beosztási helyét rövid idő múlva a Debreceni Vegyikísérleti Állomáson nyert állásával cserélte fel. Itt, a későbbi Hajdú-Bihar Megyei Minőségvizsgáló Intézetben dolgozott haláláig. 1945-ben helyettes intézetvezető, majd 1950 óta intézeti igazgató. 1948-ban eredeti állásának megtartása mellett a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Alkalmazott Kémia Tanszékén egyetemi oktatói állást vállalt. 1948-tól adjunktus, majd 1958-tól nevezett tanszék vezető docense. A minőségvizsgáló intézet igazgatói teendőit másodállásban látta el. 1948-ban a debreceni egyetemen bölcsészdoktorrá avatták.

Több szakbizottságnak, egyesületnek volt munkatársa. Így az „Élelmiszer-vizsgáló közlemények” szerkesztő bizottságának tagja. MTESZ Hajdú-Bihar Megyei Szervezetének, a Magyar Élelmiszeripari Tudományos Egyesületnek tagja; A Magyar Kémikusok Egyesülete debreceni csoportjának elnöke; a MÉTE Hajdú-Bihar Megyei Szervezete Kémiai Szakosztályának titkára. Munkásságáért az Élelmiszeripar kiváló dolgozója kitüntetését kapta.

Legkedveltebb tudományos szakterülete a gabona- és liszt kémia volt. Doktori értekezésének címe; „A foszfatázok szerepe a keményítő amilolitikus lebontásában.” Többféle munkaterületről származó értekezései: a Kísérletügyi Közlemények; Mezőgazdasági Kutatások; Élelmiszer-vizsgáló Közlemények; Acta Universitatis Debreceniensis; Cereal Chemistry és Olaj Szappan Koz-

metika című szaklapokban és a Mérnöki Továbbképző Intézet kiadványában jelentek meg. Nagyterjedelmű munkája az egyetemi hallgatóság részére írt, „Mezőgazdasági Ipar és Kémiai Technológia” c. egységes jegyzetek.

Dr. Lutter Béla elmélyedően és mindvégig lankadatlan munkaszeretettel látta el a hivatásának kiterjedt feladatkörét. Az élelmiszerkémikus, az intézet-vezető, a tanszékvezető docens; egyforma buzgalommal szolgálta a tudományt, az élelmiszerrendészetet és a kémikus hivatásra készülők oktatását. Tudása széleskörű és megalapozott volt. Tudományos tájékozódottságát jórészt többoldalú nyelvismeretének is köszönhetette, ugyanis a német, francia és angol nyelvet szóban és írásban bírta. Szakvéleményeit, véleménynyilvánítását, szóbeli közléseit mindenkor a tapasztalt szakember megfontoltsága jellemezte. Lutter Béla mint társaságbeli ember sokoldalú műveltségével és könnyed, szellemes előadóképességével tanújelét adta annak, hogy műveltsége hivatásbeli tudásának keretein túlmenően a határos tudományokra, továbbá más tárgykörökre is kiterjedt volt; pl. a hazai és világirodalom, képzőművészet, társadalomtudomány, történelem stb.

Elhúnyta külön veszteséget jelent az „Élelmiszervizsgálati Közlemények” szerkesztőbizottsága számára, amelynek megindulásától (1955) kezdve tagja volt. A Szerkesztőbizottsági ülések állandó résztvevője, s mindenkor élénk buzgalommal, fáradozott folyóiratunk színvonalának fejlesztésén. Életrevaló javaslataival, kritikai éleslátásával sok segítséget nyújtott a lapszerkesztés munkájában. Lektorai véleményei mindig körültekintők, amelyekkel a szerkesztőnek eredményes segítségére volt.

Embertársaival szemben szeretetreméltósága, őszinte, közvetlen modora, kartársias segítőkészsége és rendkívüli igazságszeretete voltak egyéni vonásai. Közvetlen munkatársai a Minőségvizsgáló Intézetben és az egyetemi tanszéken a tapasztalt és következetesen irányító vezetőt, az igazi segítőtársat, találták meg egyéniségében, aki munkatársaival mindig barátságos szellemben tartotta fenn a kapcsolatot.

Visszaemlékezve a budapesti műegyetemen együtt töltött időkre, külföldi oklevelének honosítási idejére, meleg szeretettel gondolunk nyíltszívű barátunkra, aki a tanulmányaink gondoktól terhes idejében is mindenkor megőrizte jó kedélyét és kedves humorát.

Eltávozása az élők sorából a neves szakteknitely, az igaz jóbarát, és melegszívű családfelesztését jelenti. Egyénisége mindenki nagyrabecsülését kiérdemelte. Emléke mindig éljen közöttünk.

Dr. Sarudi Imre